

Dalszą część operacji wykonano na zwierzęciu stojącym celem uniknięcia niebezpieczeństwa duszności przy otwarciu jamy opłucnowej (odma i ucisk wywierany na płuco przez przemieszczone śródpiersie). Przecięto pionowo opłucną i worek osierdziowy, z którego przy tym wylało się ca 2 l mętnego, o zabarwieniu mlecznym i gnilnym zapachu płynu (*pericarditis fibrino-purulenta*). Następnie przez włożenie dłoni do jamy worka osierdziowego usunięto z niego mechanicznie złoży włókniaka oraz rozdzielono zrosty łączące nasierdzie z osierdziem. W trakcie tej czynności wylała się reszta płynu zamkniętego w jamach utworzonych przez zrosty. W okolicy wierzchołka serca od strony przepony napotkano mocny zrost łączący oba listki osierdzia. Ciało obcego w worku osierdziowym nie stwierdzono. Jamę osierdzia przepłukano roztworem Rivanolu 1:1000 o temperaturze ciała. Worek osierdziowy zaszyto szwem ciągłym. Na opłucną i mięśnie nałożono pojedyncze szwy materacowe z catgut i ranę powleczone maścią chlorocyklinową. Skórę zeszyto pojedynczymi szwami węzełkowymi z jedwabiu. Po 2 godzinach po operacji tętno obniżyło się do 80/min.

Przez 5 kolejnych dni po operacji stosowano po 2100 tys. j. penicyliny. W trzecim dniu po zabiegu operacyjnym zaobserwowano ustępowanie obrzęku z okolicy przedpiersia i poprawę stanu ogólnego zwierzęcia. Po 22 dniach przypadek został wyleczony.

Adres autora: lek. wet. Lech Szmagał, Dobrzany, ul. Świerczewskiego 29, pow. Stargard Szczeciński.

JAN BUDZYŃSKI

Piątek

PRZYPADEK WYDOBYCIA IGŁY Z SERCA U KROWY METODĄ BASTINA

Wezwany przed kilkoma laty do chorej krowy w zagrodzie S. G. w Krzyszkowicach, stwierdziłem podejrzenie o urazowe zapalenie osierdzia. Krowa lat 8, rasy c. b., tętno ok. 100/min., odde-

chów 35, temp. 39,2°, osłabienie apetytu, przekrwienie spojówek oraz rozległy, ciastowaty, zastoinowy obrzęk podbrzusza. Klatka piersiowa w 1/3 części dolnej lewej strony, od 4—7 przestrzeni międzyżebrowej, wrażliwa na ucisk i opukiwanie. Stłumienie sercowe powiększone z zanikiem trójkąta Diernhoffer'a. Ponieważ podobne obrzęki podbrzusza spotykano w okolicy wyrostka mieczykowatego lub otworu pępowinowego, udawało się czasem wydobywać ostre ciała jak: igła, gwóźdź czy drut, postanowiono zrobić kilka próbnych cięć skóry celem przeszukania podskórza. Nie udało się jednak wyczuć ciała obcego ani złamanego żebra.

Następnego dnia dowiedziano się, że krowa zaczęła lepiej jeść. Po wysunięciu lewej przedniej kończyny do przodu, uciskiem palca w okolicy guza łokciowego, na klatce piersiowej wyczułem obrzęk ciastowaty. W tym miejscu, sąsiadującym z sercem, zrobiono cięcie próbne i w podskórzu dostrzeżono czarną plamę. Nacięto głębiej i w międzyżebrowu wyczułem drgający, ostry koniec igły „groszówki”.

W obawie, że przy wydobywaniu igły może się złamać, wykonano torakotomię przez nacięcie V przestrzeni międzyżebrowej, na wysokości wierzchołka sercowego. Po rozchyleniu obu żeber i odseparowaniu igły nożem główkowym, wygiętym zaciskaczem Kochera wydostałem igłę, która miała ok. 8 cm długości i złamane uszko. Po palcu wskazującym wprowadzono kateter mleczny do jamy osierdziowej, z której upuszczono ok. 2 litrów ropno-posokowatego, cuchnącego płynu. Następnie do kateteru dołączono strzykawkę, aby wprowadzić do worka osierdziowego 1 g streptomycyny i 500.000 j. maści penicylinowej. W ciągu następnych dni podawano polisulfamid, Tra Digitalis, witaminę C, środki moczopędne i jodek potasu.

Rana po torakotomii zagoiła się bardzo szybko, obrzęki cofnęły się, wróciła laktacja. Krowa została uratowana.

Adres autora: lek. wet. Jan Budzyński, Piątek, pow. Łęczyca, PZLZ.

ZAGADNIENIA SPOŁECZNO-ZAWODOWE

WŁADYSŁAW LUTYŃSKI

Warszawa

Przepisy prawne interesujące służbę weterynaryjną ogłoszone w 1967 r.

I. Przepisy z zakresu zwalczania chorób zwierzęcych.

1. Zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 28.VIII.1967 r. w sprawie ustalenia obszaru, na którym w 1968 r. prowadzi się powszechne badanie bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach (Mon. Pol. Nr 49, poz. 246) zostało ustalone, że badanie to w 1968 r. będzie prowadzone na obszarze miast Warszawy, Krakowa i Łodzi oraz województw: białostockiego, bydgoskiego, gdańskiego, katowickiego, kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, łódzkiego, olsztyńskiego, opolskiego, rzeszowskiego i warszawskiego oraz powiatu wrzesińskiego województwa poznańskiego. Natomiast w komunikacie Ministra Rolnictwa z dnia 20.II.1967 r. w sprawie uznania województwa kieleckiego za obszar wolny od gruźlicy bydła (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 2, poz. 18) zostało podane, że obszar tego województwa uznano za wolny od gruźlicy bydła od dnia 1 stycznia 1967 r.

2. W wydanej w związku z zarządzeniem Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia

24.IV.1964 r. w sprawie współpracy organów i jednostek organizacyjnych resortów zdrowia i opieki społecznej oraz rolnictwa w zakresie zwalczania niektórych chorób zakaźnych — instrukcji Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia 3.X.1967 r. w sprawie zapobiegania wściekliznie u ludzi (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 22, poz. oraz Dz. Urz. Min. Zdr. i Opieki Społ. Nr 22, poz. 94) zostały m. in. ustalone:

1) definicja osoby podejrzanej o zakażenie wścieklizną,

2) postępowanie ze zwierzęciem, które stało się przyczyną uznania człowieka za podejrzanego o zakażenie wścieklizną,

3) obowiązki powiatowych lekarzy weterynarii w zakresie zwalczania wścieklizny u ludzi,

4) zasady wzajemnego informowania się powiatowych lekarzy weterynarii i powiatowych inspektorów sanitarnych w zakresie walki z wścieklizną,

5) postępowanie z człowiekiem, który został uznany podejrzanym o zakażenie wścieklizną (m. in. postępo-

wanie z raną zadaną przez zwierzę podejrzaną o wściekliznę).

II. Przepisy z zakresu farmacji i toksykologii weterynaryjnej

3. Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 11.I.1967 r. w sprawie obowiązków wytwórcy i importera w zakresie wprowadzania do obrotu środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych oraz ich kontroli seryjnej (Dz. U. Nr 3, poz. 12) nakłada na wytwórców środków farmaceutycznych następujące obowiązki:

- 1) oznaczania każdej wyprodukowanej serii numerem,
- 2) umieszczania całej serii środka przeznaczonego do wstrzykiwań w opakowaniu jednakowej wielkości,
- 3) przeprowadzania we własnym laboratorium kontroli zasadniczej każdej serii na tożsamość i jakość,
- 4) złożenia w swoim archiwum próbki każdej serii,
- 5) przesłania próbki środka do kontroli seryjnej (surowice, szczepionki i preparaty rozpoznawcze stosowane w lecznictwie zwierząt — do Instytutu Weterynarii, inne środki weterynaryjne do Instytutu Leków).

Jeżeli sprawdzenie jakości wymaga badań na zwierzętach, placówka przeprowadzająca kontrolę seryjną przesyła próbkę do PZLZ wyznaczonego przez Ministra Rolnictwa.

4. Obwieszczeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21.XII.1966 r. o wprowadzeniu zmian do urzędowego spisu leków (Mon. Pol. z 1967 r. Nr 2, poz. 11) w spisie tym dodano bądź skreślono szereg pozycji.

5. W obwieszczeniu Ministra Rolnictwa z dnia 29.VII.1967 r. w sprawie wykazu chemicznych środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu handlowego (Dz. Urz. Min. Nr 16, poz. 126) zostało wymienionych 15 środków w grupie I klasy — trujących, 36 środków w grupie II klasy — trujących, 53 środki w grupie III klasy — środki szkodliwe, 46 środków w grupie IV klasy — środki szkodliwe i 15 środków w grupie V klasy — środki praktycznie nieszkodliwe.

III. Hodowla zwierząt i profilaktyka weterynaryjna

6. Uchwała Sejmu PRL z dnia 20.XII.1967 r. o narodowym planie gospodarczym na 1968 r. i podstawowych założeniach planu na 1969 r. (Mon. Pol. z 1967 r. Nr 70, poz. 341) zakłada, że w 1968 r.:

- 1) nastąpi wzrost pogłowia bydła do poziomu 11 — 11,1 mln sztuk (w tym krowy — 6,18 mln) oraz owiec do poziomu 3,38 mln sztuk,
- 2) pogłowie koni wyniesie 2,64 mln sztuk,
- 3) pogłowie świń utrzyma się na poziomie 1967 r. (13,9 — 14,23 mln sztuk).

7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23.III.1967 r. w sprawie stref ochronnych ustanowionych dla ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem (Dz. U. Nr 15, poz. 66) oraz zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 31.I.1967 r. w sprawie zasad przeprowadzania pomiarów stężeń substancji zanieczyszczających powietrze atmosferyczne (Mon. Pol. Nr 11, poz. 62) ustalają m. in. że strefę ochronną ustanawia się dla poszczególnych zakładów wydających wyloty zanieczyszczające powietrze atmosferyczne w otoczeniu zakładu i że decyzję dla zakładu położonego na terenie wiejskim ustanawiającą tę strefę wydaje się w porozumieniu z wydziałem rolnictwa i leśnictwa PWRN.

8. Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29.VI.1966 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego (Dziennik Budownictwa z 1966 r. Nr 10, poz. 44) określa m. in. warunki w zakresie pomieszczeń dla inwentarza żywego (m. in. zabezpieczenie od szkodliwych wpływów atmosferycznych i wilgoci, zapew-

nienie dostępu światła, wymiany powietrza i odpowiedniego odprowadzania ścieków, budowanie kurników i gołębników w sposób nie powodujący oszpeccenia miejscowości, budowanie ogrodzeń nie zagrażających bezpieczeństwu ludzi i zwierząt itp.).

9. Obwieszczenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 19.XII.1966 r. w sprawie zatwierdzenia „Szczegółowych przepisów bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów niebezpiecznych na drogach publicznych” (Dz. Urz. Min. Kom. z 1967 r. Nr 1, poz. 2) ustala m. in. zasady przewozu materiałów żrących, włosia, skóry, kości, sierści, narzędzi wewnętrznych, zwłok zwierzęcych, gnojówki i obornika (materiały budzące odrazę lub zakaźne).

IV. Nadzór weterynaryjny nad obrotem zwierzętami

10. Zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 2.XI.1966 r. oraz z dnia 16.XII.1967 r. w sprawie zmian w przepisach wykonawczych do dekretu o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. Taryf i Zarz. Komunikacyjnych z 1966 r. Nr 25, poz. 129 i z 1967 r. Nr 30, poz. 161) ustanawiają nowe „Przepisy o przewozie żywych zwierząt”, a w szczególności przepisy o kontroli weterynaryjnej zwierząt, o ograniczeniach ich przewozu, o wagonach do przewozu i ładowaniu, o normach ładowania, postępowaniu w razie zachorowania zwierząt, ich karmienia i pojenia, o odkażaniu wagonów itp. Całokształt tych zagadnień jest uregulowany zarządzeniem z 1966 r. a zarządzenie z 1967 r. określa jedynie, że przy ładowaniu do wagonów młodych sztuk bydła i koni nadawca może w zależności od wagi zwierzęcia zastosować odpowiednio niższą normę powierzchni wagonu.

11. Zarządzenie Nr 121 Ministrów Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Rolnictwa z dnia 16.X.1967 r. w sprawie skupu zwierząt rzeźnych od państwowych gospodarstw rolnych (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 20, poz. 157) m. in. ustaliło, że koszty związane z tuberkulinizacją młodego bydła produkowanego w PGR na cele eksportowe pokrywa Centrala Przemysłu Mięsnego oraz, że w przypadku dostarczenia przez PGR zwierząt rzeźnych z opóźnieniem na skutek wprowadzonego przez organy służby weterynaryjnej zakazu obrotu zwierzętami stosowane będą ceny i warunki obowiązujące w dniu dostawy zwierząt bez kar umownych, przewidzianych w ogólnych warunkach umów dostawy za niedostarczenie sztuk w terminie.

12. Zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30.VI.1967 r. w sprawie przepisów porządkowych przy przewozie osób i bagażu taksówkami samochodowymi (Mon. Pol. Nr 38, poz. 187) określa, że taksówkami osobowymi mogą być przewożone psy i inne małe zwierzęta domowe, które tak można umieścić, że nie uszkodzą, bądź nie zanieczyszczą pojazdu. Jeżeli nie sprzeciwiają się temu przepisy weterynaryjne w taksówkach bagażowych mogą być przewożone zwierzęta w klatkach, skrzyniach itp., o ile nie zagraża to uszkodzeniu pojazdu i bezpieczeństwu jazdy.

V. Nadzór sanitarno-weterynaryjny.

13. Zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 15.XII.1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych przeznaczonych na zaopatrzenie rynku krajowego (Mon. Pol. z 1968 r. Nr 1, poz. 4) m. in. określa, że jeżeli w wyniku odbioru jakościowego dokonanego w magazynie sprzedawcy stwierdzono wady towaru, sprzedawca jest obowiązany do skierowania towaru do utylizacji bądź zniszczenia go zgodnie z przepisami, gdy organ weterynaryjnej inspekcji lub nadzoru sanitarnego stwierdzi, że towar nie nadaje się do spożycia.

VI. Współpraca z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń

14. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25.VII.1967 r. w sprawie upoważniania niektórych powiatów

wych rad narodowych do wprowadzania obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej (Dz. U. Nr 32, poz. 158) wprowadziło możliwość ubezpieczenia od padnięcia nie tylko koni i bydła w wieku od 1 roku życia, ale również trzody chlewnej. Rozporządzenie to szczegółowo określa m. in. warunki weterynaryjne, jakich musi dochować właściciel zwierząt podlegających ubezpieczeniu na podstawie tego rozporządzenia. Tego rodzaju ubezpieczenie wprowadzono dotychczas tylko w Płońsku w woj. warszawskim (Mon. Pol. Nr 45, poz. 223).

15. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 18.IV.1967 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania środkami funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń (Mon. Pol. Nr 24, poz. 114) m. in. określa, że PZU środki funduszu prewencyjnego przekazuje bezpośrednio na rachunki bankowe zakładów weterynarii będących bezpośrednimi wykonawcami zadań prewencyjnych oraz że wydziały finansowe prezydów rad narodowych w porozumieniu z terenowymi jednostkami PZU mogą w planach finansowych funduszu prewencyjnego przez zmianę wysokości kwot przeznaczonych tym zakładom.

16. Instrukcja Ministerstwa Rolnictwa — Departamentu Weterynarii i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z dnia 23.X.1967 r. w sprawie współpracy organów służby weterynaryjnej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ochrony ubezpieczeniowej właścicieli zwierząt gospodarskich (przesłana jako specjalna broszura) szczegółowo określa obowiązki służby wet. w dziedzinie zagadnień związanych z ubezpieczeniem zwierząt gospodarskich.

VII. Zagadnienia ważne dla nauki weterynaryjnej

17. Zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 9.VIII.1967 r. w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych (Mon. Pol. Nr 50, poz. 248) Wydziały Weterynaryjne: SGGW w Warszawie, WSR we Wrocławiu i WSR w Lublinie oraz Instytut Weterynaryjny umieszczone zostały na wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych: docenta i doktora nauk weterynaryjnych.

18. Obwieszczenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały Nr 108 Rady Ministrów z dnia 16.III.1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi i wyższymi szkołami zawodowymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznej (Mon. Pol. Nr 52, poz. 262) ustala zasady, które mogłyby być wykorzystane przez służbę wet. w Warszawie, Wrocławiu, Lublinie i Olsztynie.

19. Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 20.VII.1967 r. w sprawie jednostek wiodących w zakresie prac naukowo-badawczych (Mon. Pol. Nr 44, poz. 212) wprowadza zasadę, że dla koordynacji prac nad rozwiązaniem ważnego dla gospodarki narodowej problemu naukowo-badawczego, w którego realizacji konieczne jest współdziałanie 2 lub więcej jednostek organizacyjnych, wyznacza się jednostkę wiodącą, która posiada m. in. określony zakres uprawnień do finansowania prac naukowych objętych problemem (np. Instytut Weterynarii — zakłady higieny weterynaryjnej).

20. Uchwała Nr 97 Rady Ministrów z dnia 5.V.1967 r. w sprawie krajowych staży naukowych i zawodowych dla pracowników naukowo-dydaktycznych, naukowo-badawczych oraz innych pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych gospodarki narodowej (Mon. Pol. 34, poz. 158) może dotyczyć zarówno lekarzy wet. pracowników naukowo-badawczych, jak i lekarzy wet. zatrudnionych w zakładach weterynarii w celu zaznajomienia ich z metodami pracy badawczej, zakończenia pracy naukowej itp. Powyższe staże mogą trwać do 12 miesięcy, przy czym uchwała określa, na jakich warunkach

mogą być one organizowane (wynagrodzenia, stypendia itp.).

21. Zasady wynagrodzenia za opracowane recenzje rozpraw doktorskich i habilitacyjnych określa zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 3 stycznia 1967 r. (Mon. Pol. Nr 4, poz. 17), a zasady podejmowania przez pracowników naukowo-badawczych (w tym także pracowników naukowo-badawczych ZHW) dodatkowych zajęć — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25.VII.1967 r. w sprawie warunków zatrudniania pracowników naukowo-badawczych w instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 32, poz. 157).

22. Zasady gospodarki finansowej instytutów naukowo-badawczych określa: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8.III.1967 r. w sprawie gospodarki finansowej instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 11, poz. 57) oraz zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30.VI.1967 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej instytutów naukowo-badawczych (Mon. Pol. Nr 50, poz. 191).

VIII. Sprawy osobowe i absolwenci

23. Sprawy organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych zostały uregulowane pismami ogłoszonymi w: 1) Monitorze Polskim Nr 29, poz. 135, 2) Monitorze Polskim Nr 35, poz. 166, 3) Dzienniku Urzędowym Komitetu Pracy i Płac Nr 2 poz. 4, 4) Instrukcji Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 9.X.1967 r. w sprawie organizacji i metod pracy w zakresie spraw osobowych w prezydiach rad narodowych.

24. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20.X.1967 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych (Dz. U. Nr 41, poz. 205) podwyższa m. in. wysokość stypendiów fundowanych.

25. Absolwentów (m. in. Wydziałów Weterynaryjnych Wyższych Szkół Rolniczych) dotyczy:

1) Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 17.VII.1967 r. w sprawie zmiany fundatora oraz zwolnień od obowiązku wynikającego z umów o stypendium fundowane (Mon. Pol. Nr 43, poz. 210),

2) pismo okólne Nr 60 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21.VII.1967 r. w sprawie uprawnień absolwentów szkół wyższych do ulg kolejowych (Mon. Pol. Nr 48, poz. 241).

IX. Bezpieczeństwo i higiena pracy

26. Do pracowników Weterynaryjnej Inspekcji Sanitarnej odnosi się rozporządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 12.I.1967 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przemysłu mięsnego (Dz. U. Nr 4, poz. 15).

27. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.VII.1967 r. w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do osób stale wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 177) rozszerzyło zakres ustawy na osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia (np. ogładacze mięsa w obwodach terenowych).

28. Znaczenie zarządzenia Nr 4 Ministra Rolnictwa z dnia 11.I.1967 r. w sprawie zasad organizacji i finansowania szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w jednostkach organizacyjnych podległych bądź nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 2, poz. 16) wynika m. in. z uzasadnienia do wyroku Sądu Powiatowego w B. z dnia 16.X.1967 r. w brzmieniu: „Bez względu na należało przed dopuszczeniem powoda do pracy pouczyć go i udzielić praktycznego instruktażu w zakresie bhp, co powinno się odbyć w formie wykładu opartego na programie ubranżowanym, czego nie uczyniono. Po takim przeszkoleniu należało przyjąć

od powoda podpisane oświadczenie, że został przeszkolony i że będzie przestrzegał zasad obowiązujących przepisów”.

X Zagadnienia ekonomiczne służby weterynaryjnej

29. Niektóre zagadnienia płacowe pracowników służby weterynaryjnej zostały uregulowane zarządzeniem Nr 123 Ministra Rolnictwa z dnia 23.X.1967 r. w sprawie zasad dodatkowego wynagrodzenia i zasad premiownia niektórych pracowników służby wet. oraz wysokości ryczałtów i stawek za wykonywanie dodatkowych czynności oraz Wytycznymi Ministra Rolnictwa z dnia 23.X.1967 r. w sprawie zasad zatrudnienia pracowników fachowej służby wet. oraz stosowania dyżurów w służbie wet. (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 22, poz...).

30. Zagadnienia płacowe kierowców samochodowych m. in. zakładów weterynarii uregulowały przepisy ogłoszone w Nr 18 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa pod poz. 137, 138 i 139.

31. Zagadnienia związane z funduszem płac m. in. zakładów weterynarii zostało unormowane:

1) uchwałą Nr 259 Rady Ministrów z dnia 8.XI.1967 r. w sprawie projektu budżetu Państwa i zadań finansowych przedsiębiorstw na rok 1968 oraz wytycznych na rok 1969 (nie opublikowane),

2) uchwałą Nr 260 Rady Ministrów z dnia 8.XI.1967 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz organizacjach społecznych (Mon. Pol. Nr 66, poz. 318).

32. Z dniem 1.I.1968 r. wszedł w życie nowy cennik opłat za usługi weterynaryjne zawarty w zarządzeniu Nr 155 Ministra Rolnictwa z dnia 15.XII.1967 r. w sprawie opłat za usługi weterynaryjne (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 22).

XI. Zagadnienia ogólne

33. Zarządzenie Nr 96 Ministra Rolnictwa i Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Rolnych z dnia 1.VIII.1967 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w resorcie rolnictwa w latach 1967—1970 (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 15, poz. 114) określiło zasady organizacji i oceny międzyzakładowego współzawodnictwa pracy m. in. wojewódzkich i powiatowych zakładów weterynarii.

34. Pismo okólnie Nr 4 Ministra Rolnictwa z dnia 29.IV.1967 r. w sprawie akt normatywnych, które utraciły moc, mimo, że nie zostały wyraźnie uchylone (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 9, poz. 63) uznało za uchylone szereg zarządzeń i pism okólnych Ministerstwa Rolnictwa dotyczących zagadnień weterynaryjnych.

35. Uchwała Nr 178 Rady Ministrów z dnia 20.VII.1967 r. w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa (Mon. Pol. Nr 41, poz. 201) powinna być wykorzystana dla ustanowienia rzeczoznawców w sprawach weterynaryjnych.

36. Uchwała z dnia 14.IV.1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) normuje m. in. zagadnienie prokuratorskiej kontroli przestrzegania prawa przez terenowe organy administracji państwowej.

37. Ustawa z dnia 21.XI.1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) unormowała m. in. szczególne uprawnienia żołnierzy i ich rodzin oraz zagadnienie zakładowych i terenowych oddziałów samoobrony.

38. Zasady prowadzenia prac statystycznych oraz wykaz sprawozdań resortowych (w tym 11 sprawozdań weterynaryjnych) określa zarządzenie Nr 57 Ministra Rolnictwa z dnia 3.V.1967 r. w sprawie prowadzenia sprawozdawczości wewnętrznej w resorcie rolnictwa. (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 12, poz. 95).

Adres autora: dr Władysław Lutyński, Warszawa, ul. Żeromskiego 25 m. 12.

COLLOQUIUM MEDICUM

PYTANIE:

Stosownie do § 3 i 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24.VII.1948 r. o należnościach w razie przeniesienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. Nr 38, poz. 279) pracownikom służby wet. należą się, w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (do innej miejscowości):

1) diety dla pracownika i członków rodziny (za czas przejazdu z dotychczasowego miejsca pracy do nowego miejsca pracy),

2) zwrot kosztów przejazdu pracownika i członków rodziny,

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego,

4) ryczałt za przeniesienie (na pokrycie innych wydatków połączonych z przeniesieniem) — samotnemu 50% jednomiesięcznego uposażenia, a mającemu na utrzymaniu 100% tego uposażenia.

Należności te należą się tylko w przypadku przeniesienia z urzędu tj. przeniesienia na wniosek zakładu pracy, a nie na prośbę pracownika. Sprawa jest jasna w zakresie pracowników przenoszonych w obrębie tego samego PZWet.: pismo o przeniesieniu (uzgodnione z pracownikiem, bo zmiana miejsca pracy, to zmiana istotnych warunków umowy o pracę) stanowi podstawę do wypłaty wyżej wspomnianych należności. Jakże powinny być zachowane warunki, w razie przeniesienia się z jednego PZWet. do drugiego PZWet.?

ODPOWIEDŹ:

Zagadnienie zostało ostatnio wyjaśnione przez Ministerstwo Rolnictwa pismem z dnia 12.V.1968 r. Nr

WGTo-0012-68 wydanym w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac. Zgodnie z tym wyjaśnieniem za przeniesienie z urzędu pracowników służby weterynaryjnej, którzy przechodzą do pracy do innego PZWet., z jednego WZWet. do drugiego WZWet., z WZWet. do PZWet. itp. (uprawniające do otrzymania podanych w pytaniu należności), należy w takich przypadkach uważać tylko takie przeniesienia, które są dokonywane na pisemny wniosek organu nadrzędnego tj.:

1) jeżeli przejście dotyczy pracownika PZWet. — na wniosek kierownika WZWet.,

2) jeżeli przejście dotyczy powiatowego lekarza wet. — na wniosek kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa PWRN,

3) jeżeli przejście dotyczy pracownika WZWet. — na wniosek Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa PWRN.

LANG K.: Badania nad oznaczeniem ogólnej liczby drobnoustrojów w mleku pasteryzowanym. (Untersuchungen zur Methode der kulturellen Gesamtkonzahlbestimmung bei pasteurisierter Milch). Arch. Lebensmitt. — Hyg. 18, 222, 1967.

Zastosowano liczne podłoża dla oznaczania ogólnej liczby drobnoustrojów w mleku pasteryzowanym. Zbadano wpływ dodatku do niektórych podłoży cukrów, oraz różnego okresu inkubacji na wyniki oznaczeń. Otrzymane wyniki wskazują na konieczność przeprowadzenia modyfikacji podłoży i metod w celu otrzymania zadawalających wyników w bakteriologicznym badaniu mleka.

R. Śliżewski